

Václav Bělohradský konstatoval (Právo, 3. července 2010), že „Řecko“ byla jedna z největších volebních lží v politických dějinách této země.“ Cílem této bakalářské práce je prozkoumat, jakou roli hrála v údajné „volební lži“ média: jakým způsobem nastolovala předvolební agendu (případně odkud čerpala témata) a jak vypadal předvolební diskurz týkající se tématu hrozby státního bankrotu ve státu, jehož dluhopisy byly podle agentury Bloomberg dva měsíce před parlamentními volbami v roce 2010 osmé nejbezpečnější na světě.

Obsahově zkoumám nejčtenější týdeníky Reflex, Respekt a Týden, respektive jejich vydání z května 2010 (měsíc voleb). Vycházím z předpokladu, že právě týdeníky mají největší potenciál vkládat události do příslušných souvislostí, a tím tak zásadně diskurz formovat. Využívám tak diskurzivní (se zaměřením na ideologické znaky podle van Dijkových poznatků) a sémiotické (s využitím teorie Rolanda Barthesa) analýzy pro odhalení případných mytologických prvků týkajících se politických stran a idejí v souvislosti s hrozbou státního bankrotu.

V teoretické části práce se zaměřím na možné politické důsledky mediální manipulace především v souvislosti s volebním procesem. Za podnětné poznatky pro toto téma považuji teze německých sociologů Jürgena Habermase (o univerzální pragmatice) a Ulricha Becka (o rizikové společnosti), stejně jako Friedrichem Engelsem nastíněný problém falešného vědomí.